WALT DISNEY'S

Donald Duck

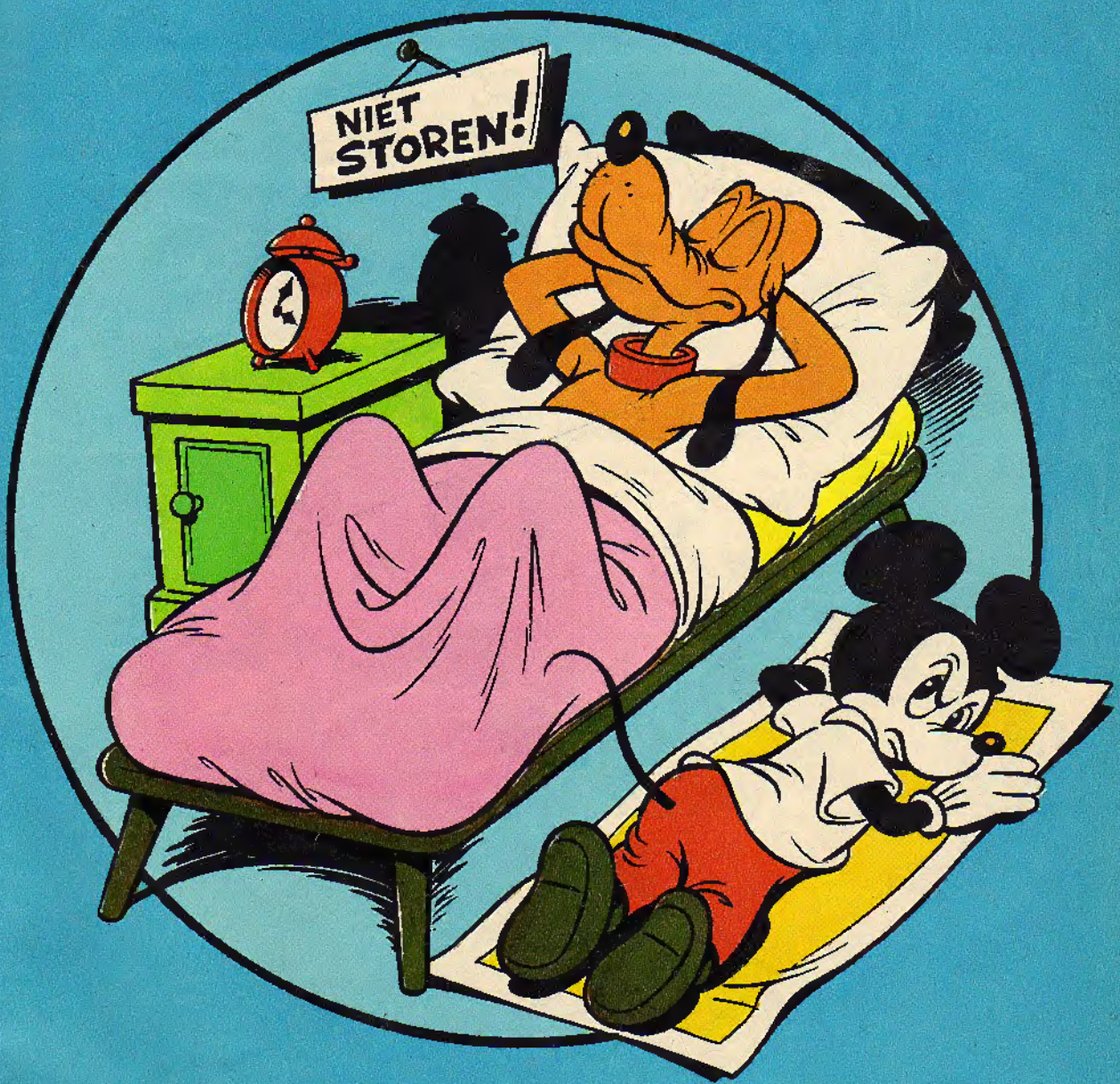

Nr. 26 - 27 juni 1970 - 35 ct p. w. - Losse nrs 45 ct - België 8 fr.

Donald Duck
Oh Solo Mio
WAUWIE! KIJK 'NS WAT EEN GELD!
HÉ BAAS! IK GEEF JE 50 PIEK VOOR DIE AAP EN DAT BUIKORGELTJE!
TOP!
WE KUNNEN BETER VAN PETJE RUILEN! IN 'T MIJNE KAN MEER GELD!
Oh Solo Mio
WAK! SKWAAK!
SKWÈÈÈÈÈKKK
SPLET!

Oom Donalds BRIEVENBUS

POSTBUS 497
AMSTERDAM

DE GOUDEN REGENBOOG

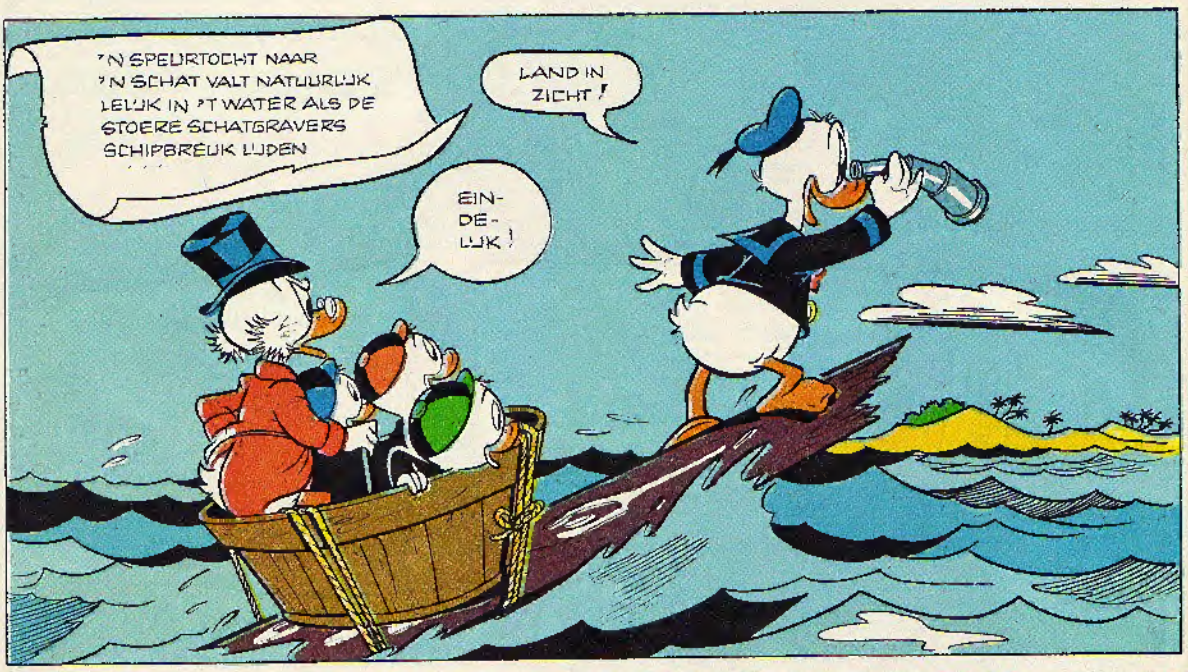

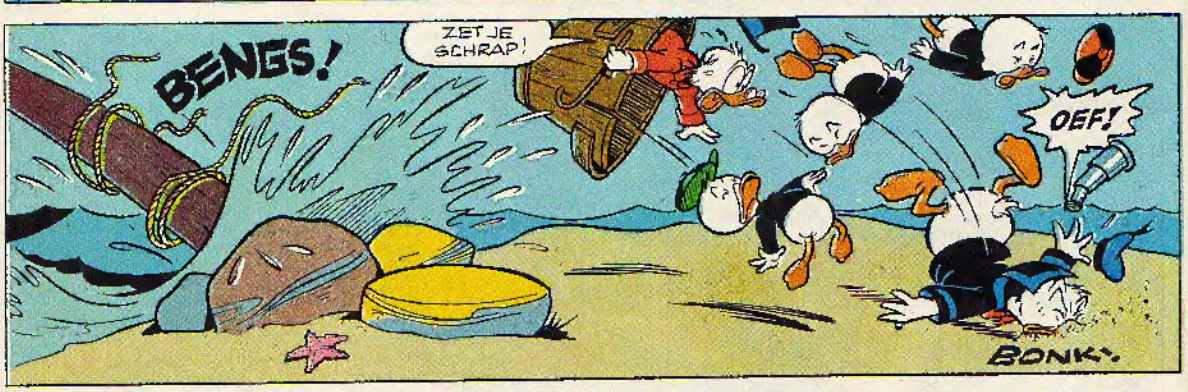

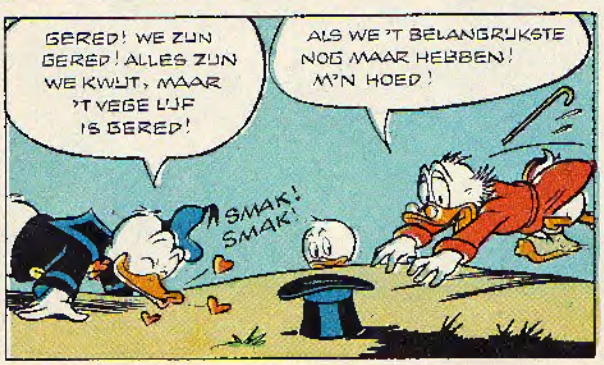

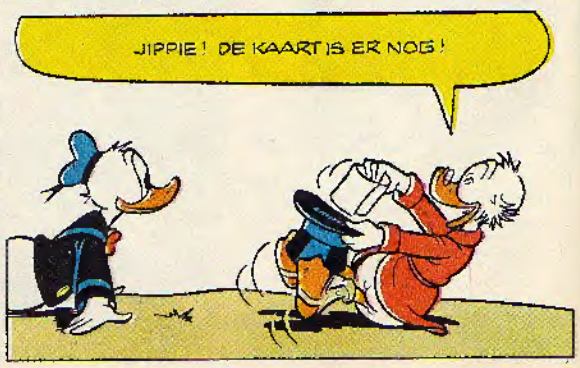

AAN DE ANDERE KANT VAN HET EILAND ZETTEN NOG EEN PAAR SCHIPBREUKELINGEN VOET AAN WAL...

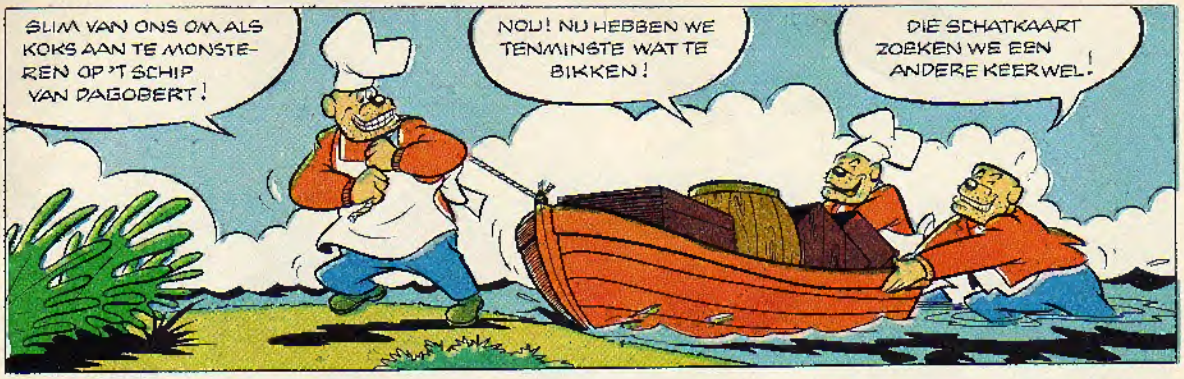

ONDERTUSSEN...
HELPEN JULLIE OOM DAGOBERT MET HET INRICHTEN VAN HET KAMP, DAN GA IK DE OMGEVING VERKENNEN!
PAS OP DAT JE NIET VERDWAALT, WE ZITTEN AL GENOEG IN DE PENARIE!
HÉ, WRAKSTUKKEN VAN ONS SCHIP!
EN DRIE PAAR VOETSTAPPEN! ER MOETEN INBOORLINGEN IN DE BUURT ZIJN!
TROMMELS EN MUZIEK! HET KOMT DAARGINDS VANDAAN!
BOEM BOEM
GROTE GRIEBELTJES! (SLIK)
BOEM BOEM
ARME KERELS! IK MOET ZE HELPEN!
IK ZAL SNEL IETS MOETEN BEDENKEN!

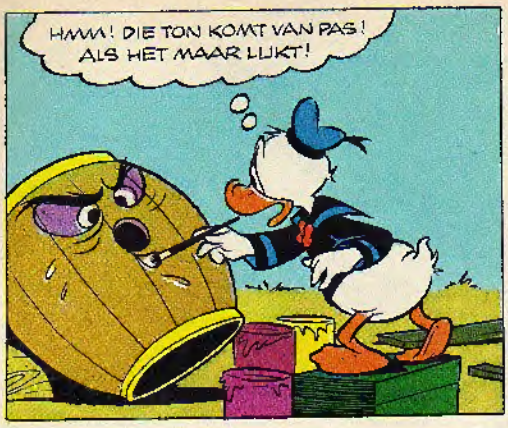
HMM! DIE TON KOMT VAN PAS! ALS HET MAAR LUKT!

ZE SCHREEUWEN AL HARDER, ALS IK NOG MAAR OP TIJD KOM!
OEGA OEGA BOE!
OEGA OEGA BOE!

BOELA! BOELA! BOEM! BOEM!
ZIP!
YIEUWWWW!!!
IEKS!
?
?
!

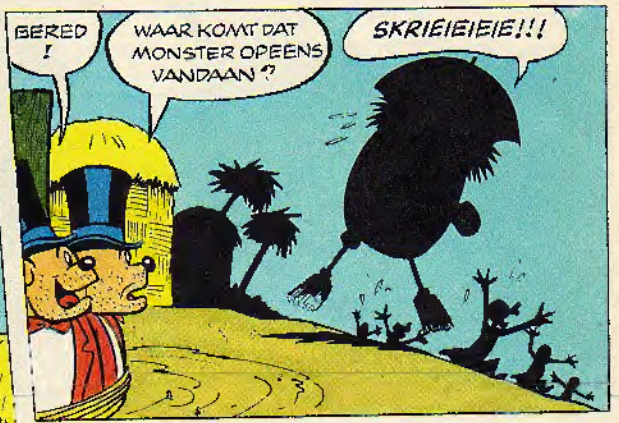
BERED!
WAAR KOMT DAT MONSTER OPEENS VANDAAN?
SKRIEIEIEIE!!!

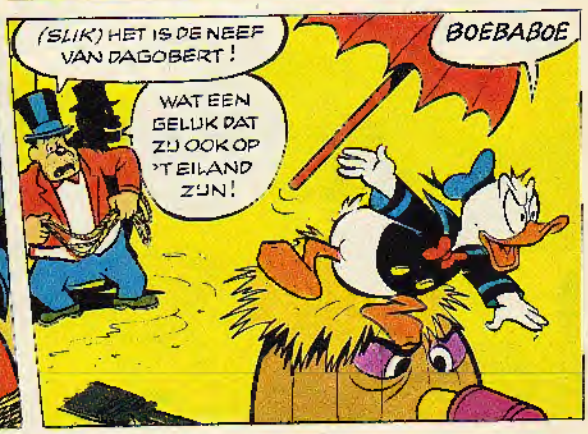
(SLIK) HET IS DE NEEF VAN DAGOBERT!
BOEBABOE
WAT EEN GELUK DAT ZIJ OOK OP 'T EILAND ZIJN!

VLUG! DIE HUT IN! IK WEET HOE WE DIE SCHATKAART TE PAKKEN KUNNEN KRIJGEN!

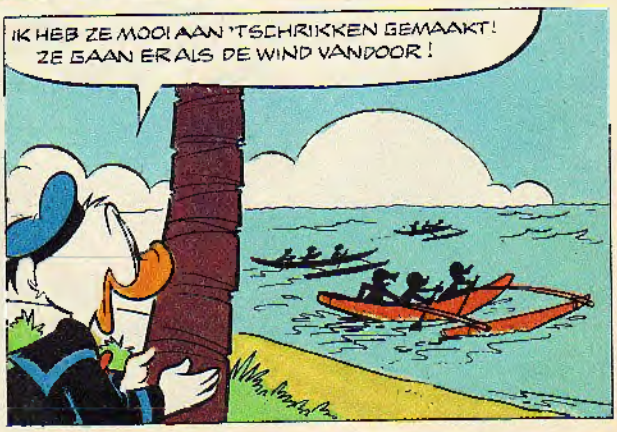
IK HEB ZE MOOI AAN 'T SCHRIKKEN GEMAAKT! ZE GAAN ER ALS DE WIND VANDOOR!

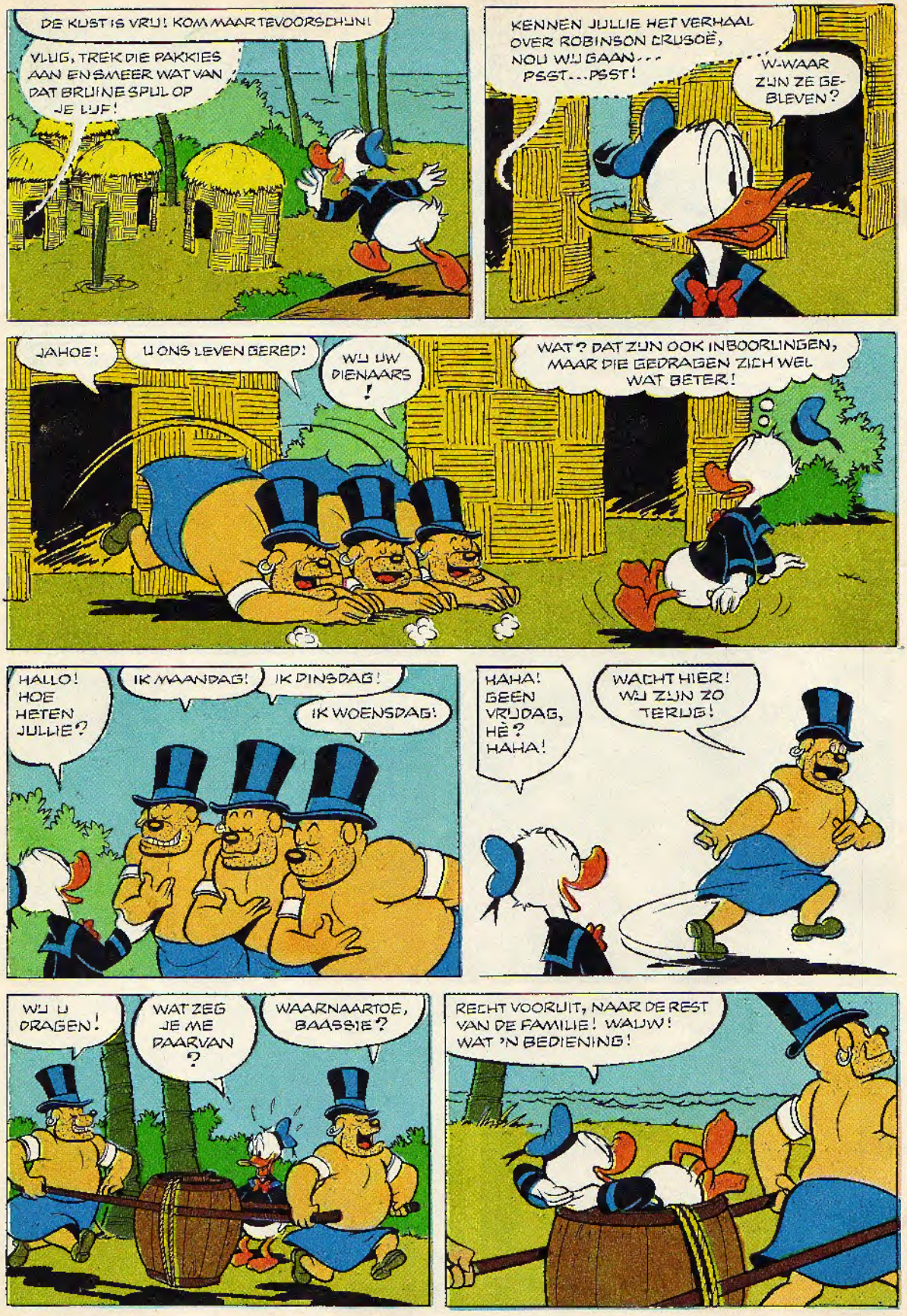
DE KUST IS VRIJ! KOM MAAR TEVOORSCHIJN!
VLUG, TREK DIE PAKKIES AAN EN SMEER WAT VAN DAT BRUINE SPUL OP JE LIJF!
KENNEN JULLIE HET VERHAAL OVER ROBINSON CRUSOË, NOU WIJ GAAN... PSST...PSST!
W-WAAR ZIJN ZE GEBLEVEN?
JAHOE!
U ONS LEVEN GERED!
WIJ UW DIENAARS!
WAT? DAT ZIJN OOK INBOORLINGEN, MAAR DIE GEDRAGEN ZICH WEL WAT BETER!
HALLO! HOE HETEN JULLIE?
IK MAANDAG!
IK DINSDAG!
IK WOENSDAG!
HAHA! GEEN VRIJDAG, HÈ? HAHA!
WACHT HIER! WIJ ZIJN ZO TERUG!
WIJ U DRAGEN!
WAT ZEG JE ME DAARVAN?
WAARNAARTOE, BAASSIE?
RECHT VOORUIT, NAAR DE REST VAN DE FAMILIE! WAUW! WAT 'N BEDIENING!

ONDERTUSSEN ZIJN KWIK, KWEK EN KWAK OP EEN SLIM IDEE GEKOMEN...

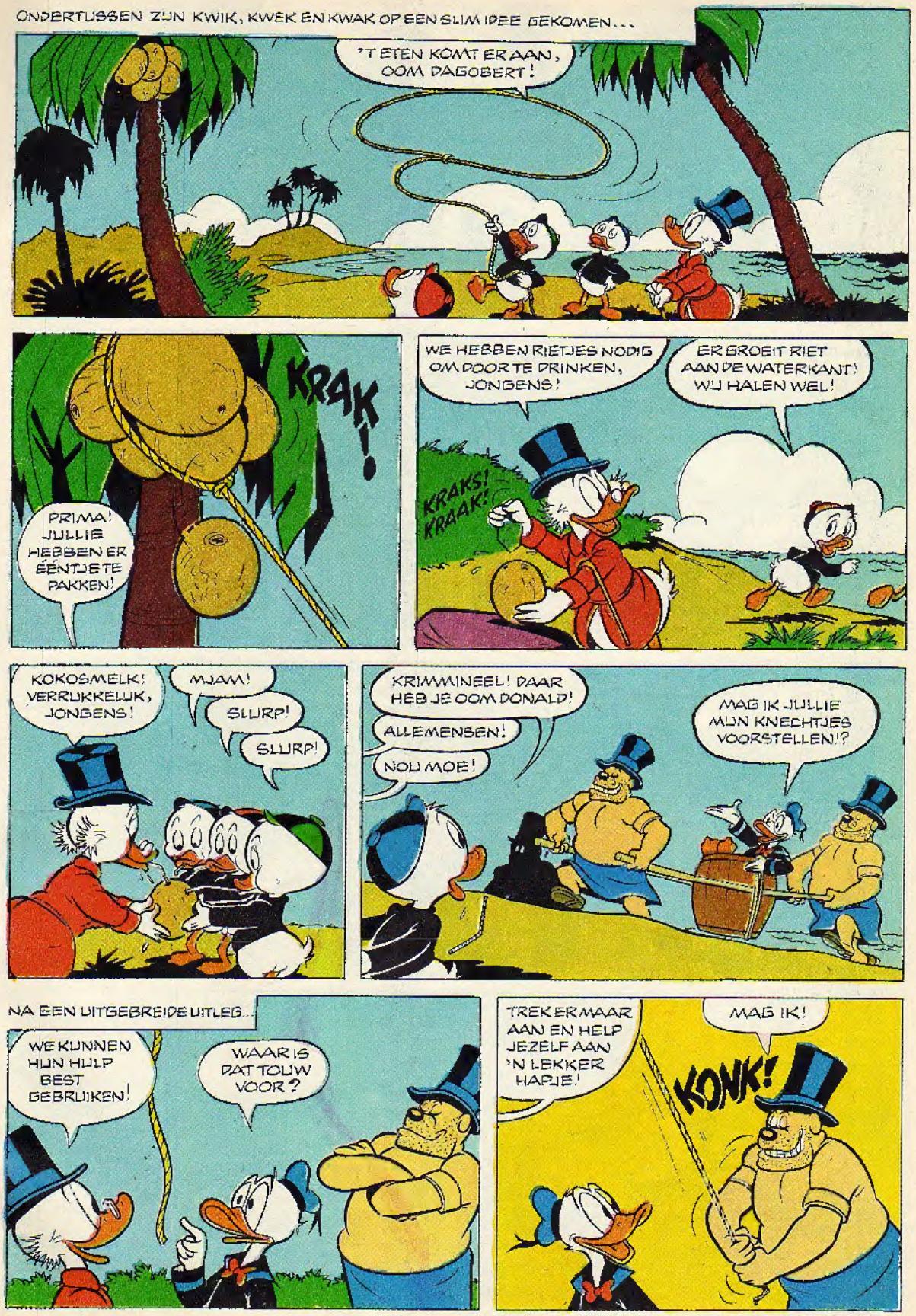

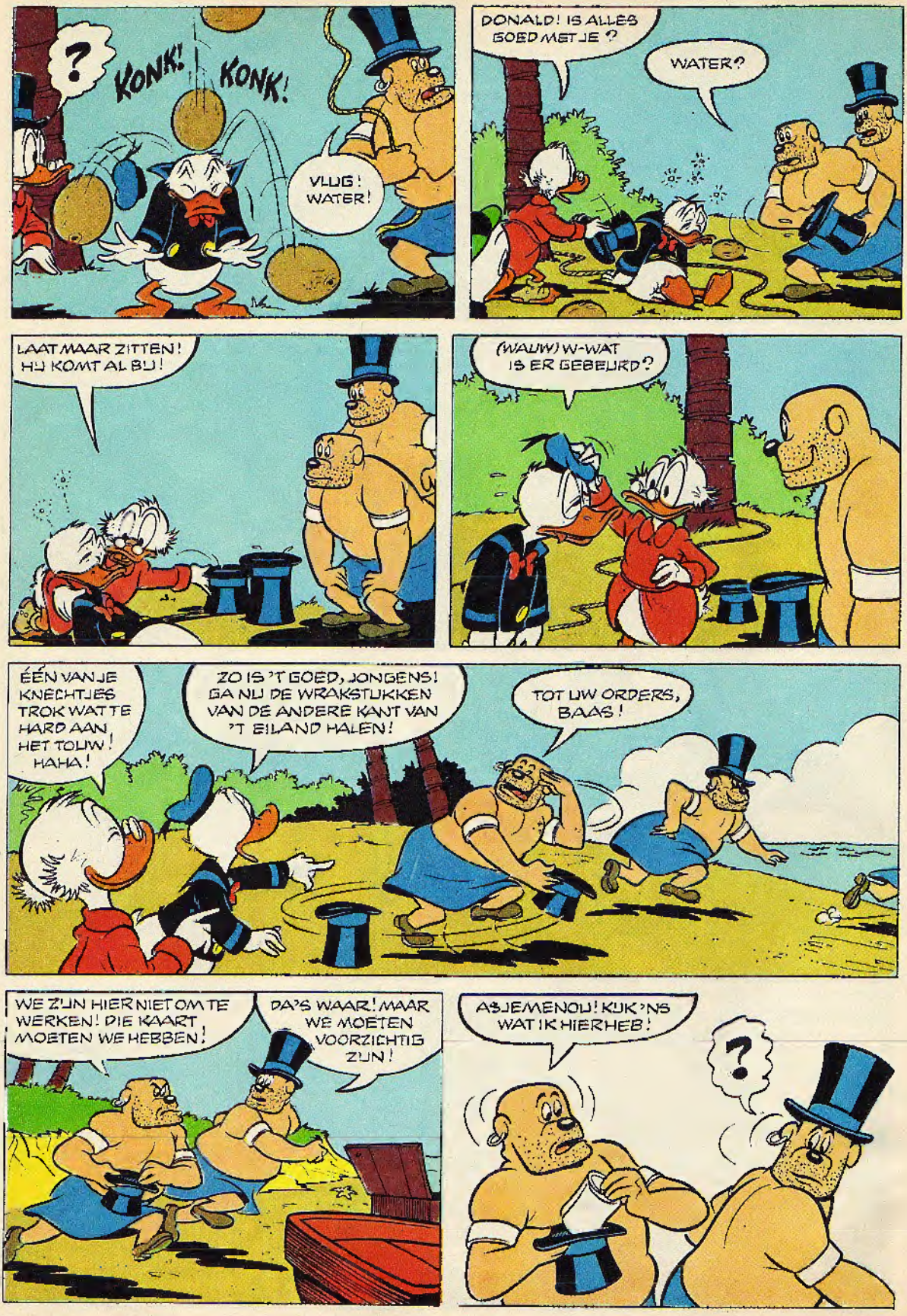
?
KONK!
KONK!
VLUG! WATER!
DONALD! IS ALLES GOED MET JE?
WATER?
LAAT MAAR ZITTEN! HIJ KOMT AL BIJ!
(WAUW) W-WAT IS ER GEBEURD?
ÉÉN VAN JE KNECHTJES TROK WAT TE HARD AAN HET TOUW! HAHA!
ZO IS 'T GOED, JONGENS! GA NU DE WRAKSTUKKEN VAN DE ANDERE KANT VAN 'T EILAND HALEN!
TOT UW ORDERS, BAAS!
WE ZIJN HIER NIET OM TE WERKEN! DIE KAART MOETEN WE HEBBEN!
DA'S WAAR! MAAR WE MOETEN VOORZICHTIG ZIJN!
ASJEMENOU! KIJK 'NS WAT IK HIERHEB!
?

ALLE HAAIEN! DE SCHATKAART!
JE HEBT PER ONGELUK DAGOBERT'S HOED OPGERAAPT!
STENEN SIMON
DE JONGENS ZIEN DAT ER WAT AAN DE HAND IS. . .
HMM! DIE KERELS KOMEN ME OP DE EEN OF ANDERE MANIER BEKEND VOOR!
WAT JE ZEGT! WE ZIJN ER INGEVLOGEN!
HET ZIJN DE ZWARE JONGENS!
OOM DAGOBERT!
OOM DONALD!
WE ZIJN GESNAPT!
KALMPJES AAN, KNAAPJES! WE WILLEN ONS GEHEIMPJE NOG EVEN BEWAREN!
OEF!
POING!
WE NEMEN ZE MEE EN HOUDEN ZE IN DE GATEN!
VOLGENS DE KAART IS DE SCHAT VERBORGEN BIJ STENEN SIMON, WIE OF WAT DAT OOK IS ?!
WE MOETEN GOED RONDKIJKEN, WIE WEET ZITTEN WE ER VLAKBIJ!
GELUKKIG DAT IK NOG IETS IN 'T ZAND KON SCHRIJVEN!
YEP! NU MOETEN WE DAT TOUW NOG ZIEN KWIJT TE RAKEN!
NOU HEB JE WEL GENOEG KOKOSMELK GEHAD, DONALD! HET WORDT NU TIJD DAT WE OP ZOEK GAAN NAAR DE SCHAT!
SLURP! SLURP!

WIE IS ER ZO GRAPPIG OM TE... BLUB!
VERDRAAID! DA'S ÉÉN VAN UW RESERVEHOEDEN, DIE HEBBEN M'N KNECHTJES HIER LATEN LIGGEN!
SPLOETS!
DAN HEBBEN ZE M'N KAART!
DAT ZULLEN WE 'NS GAUW RECHTZETTEN! KOM MEE!
DE ZWARE JONGENS! HOE IS HET MOGELIJK?
WAT DACHT JE! MAANDAG, DINSDAG EN WOENSDAG, SUFFERD!
GEVANGEN DOOR ZWARE JONGENS K K EN K.
'N KLEINE VERRASSING VOOR DE ZWARE JONGENS!
DE INBOORLINGEN KOMEN TERUG! WE MOETEN ZE IN DE MISTBANK KWIJT ZIEN TE RAKEN!
OEGA! OEGA!
(HUG) SLIK! 'T IS GELUKT!
WAUW! WAT 'N LICHT OPEENS!
WAT IS DAT VOOR 'N MONSTER?
SLIK!
DROMMELS! DA'S NATUURLIJK STENEN SIMON! DE ZON SCHUNT DOOR 'N OPENING BOVENIN!
WE HEBBEN 'M GEVONDEN! JIPPIE!
ALLEMAAL KLAAR? ZODRA WE AAN WAL ZIJN, SMEREN WE 'M!
IK NEEM 'N ZAKLANTAARN MEE, DIE HEB IK ONDER 'T BANKJE GEVONDEN!

NU!
PAS OP! ZE GAAN ER VANDOOR!
GEEFT NIKS! ZE KOMEN HIER TOCH NIET VER! KOM MEE NAAR DE BUIT!
DIE PUNTIGE ROTSEN ZIJN SIMON'S TANDEN!
IN DIE HOLTE KUN JE JE MOOI VERSTOPPEN!
KIJK! 'N HELE ZEE-ROVERSUITRUSTING! DONDERBUSSEN EN BUSKRUIT!
WAUWIE! DIE KERELS WISTEN WEL WAAR ZE HUN SPULLEN MOESTEN VERBERGEN!
BUSKRUIT
EN DEZE ROESTIGE TRAP GAAT NAAR ...AS JE MENOU... SCHATKISTEN!
NOG EVEN EN WE ZIJN BOVEN, JONGENS!
TSSS!
WAT 'N WEELDE! WE ZIJN DIE OUWE DAGOBERT TE SLIM AF GEWEEST!
WE NEMEN ALLES MEE WAT WE KUNNEN DRAGEN! VOORUIT!
MISSCHIEN IS ER BENEDEN NOG MEER! IK GA KIJKEN!
VERDRAAID! M'N LUCIFER IS UIT!
SPUTTER-SPUT!
BUSKRUIT

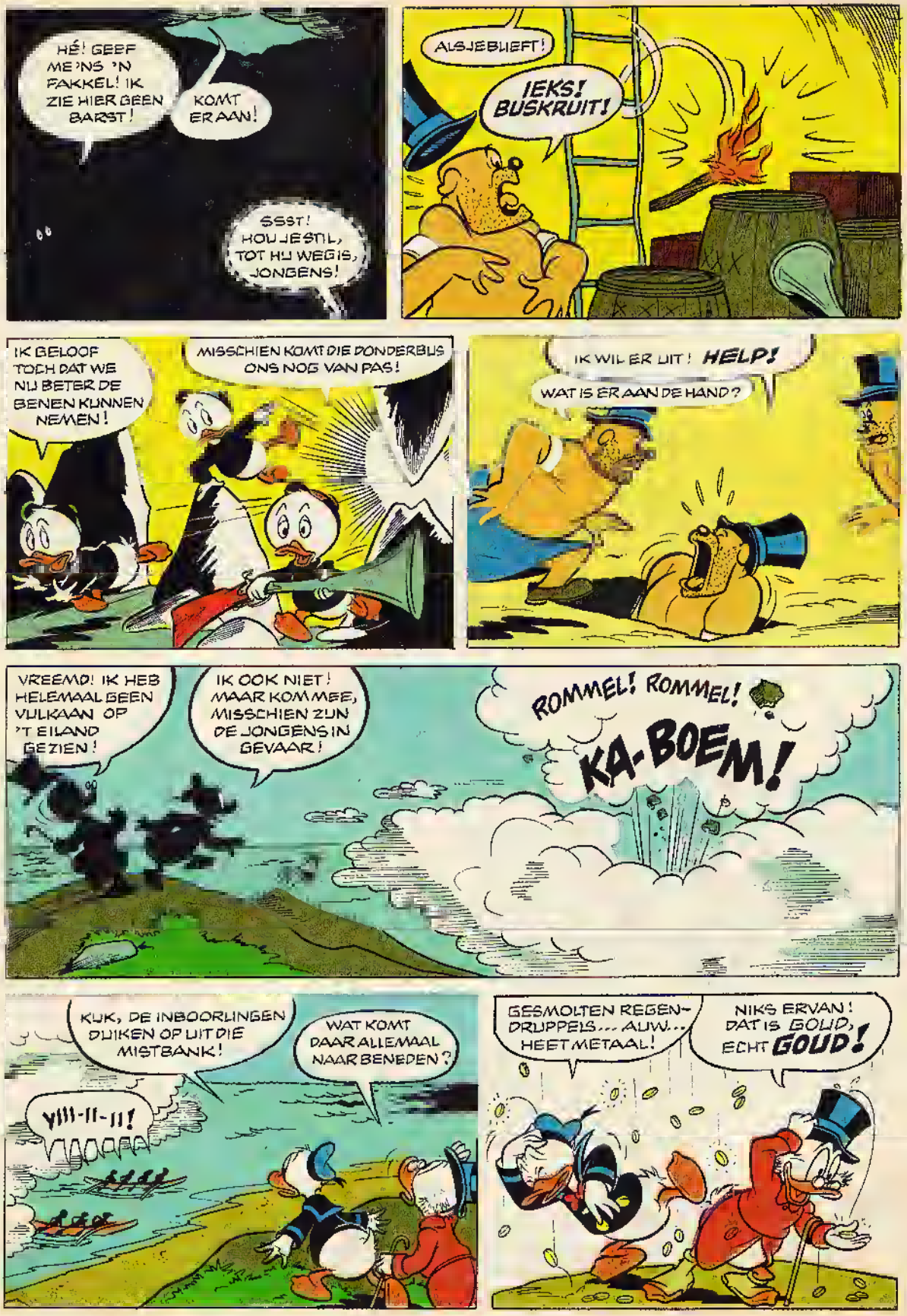
HÉ! GEEF ME 'NS 'N FAKKEL! IK ZIE HIER GEEN BARST!
KOMT ERAAN!
SSST! HOU JE STIL, TOT HIJ WEG IS, JONGENS!
ALSJEBLIEFT!
IEKS! BUSKRUIT!
IK GELOOF TOCH DAT WE NU BETER DE BENEN KUNNEN NEMEN!
MISSCHIEN KOMT DIE DONDERBUS ONS NOG VAN PAS!
IK WIL ER UIT! HELP!
WAT IS ER AAN DE HAND?
VREEMD! IK HEB HELEMAAL GEEN VULKAAN OP 'T EILAND GEZIEN!
IK OOK NIET! MAAR KOM MEE, MISSCHIEN ZIJN DE JONGENS IN GEVAAR!
ROMMEL! ROMMEL!
KA-BOEM!
KIJK, DE INBOORLINGEN DUIKEN OP UIT DIE MISTBANK!
WAT KOMT DAAR ALLEMAAL NAAR BENEDEN?
YIII-II-II!
GESMOLTEN REGEN-DRUPPELS... AUW... HEET METAAL!
NIKS ERVAN! DAT IS GOUD, ECHT GOUD!

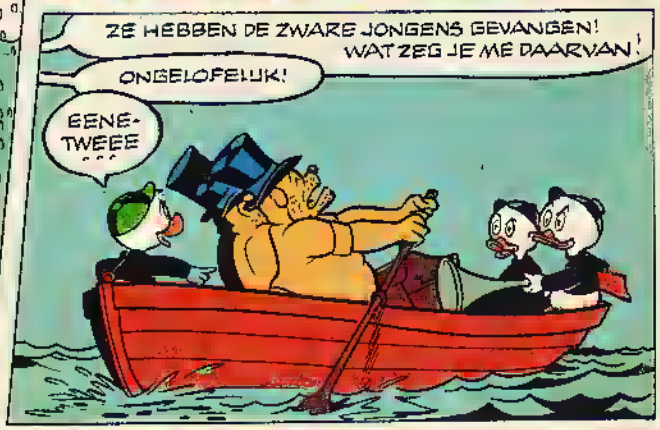

HET GEHEIM VAN DE GOUDEN REGENBOOG WORDT UIT DE DOEKEN GEDAAN...

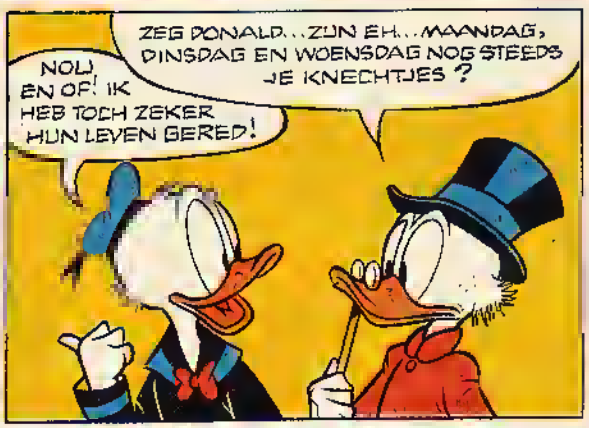

MICKEY MOUSE EN HET GEHEIM VAN DE DIERENTUIN

Het is echt weer om lekker lui te niksen, maar Puk en Max Mouse zijn druk in de weer met de tuinslang. Alle perkjes krijgen 'n frisse douche en als Mickey door de openslaande deuren naar buiten stapt, krijgt hij ook een plens water over zich heen. Even staan Puk en Max bedremmeld te kijken, maar dan schieten ze samen met hun oom in de lach als hij net als een hondje de druppels van zich afschudt. Mickey laat zich zakken in één van de tuinstoelen en Puk en Max ploffen naast hem in het gras. „Gaat u vertellen, oom Mickey?" vraagt Puk lief en Max joelt meteen „Ja, van toen u en oom Goofy nog..."

Mickey glimlacht. „Ik hoor het alweer," zegt hij. „Kunnen jullie daar nou nooit genoeg van krijgen?" Max schudt heftig zijn hoofd. „Nee hoor! Vertelt u nog 'ns van die walvis... of van die keer dat Boris Boef... of..." Mickey fronst zijn voorhoofd. „'ns Even denken," zegt hij. „Er is vast nog wel 'n verhaal dat jullie niet kennen, misschien van die keer dat Goofy en ik... hahahaha! Ja, dát zal ik jullie vertellen! Jullie weten dat Goofy en ik vroeger een detectivebureau hadden. We hebben heel wat boeven gevangen, maar we kregen soms met veel vreemdere zaakjes te maken dan juwelendiefstallen of inbraakjes. Zoals die keer dat er alsmaar dieren uit de Duckstadse dierentuin verdwenen. Eerst een kostbare grijsoor-aap, toen een langneushoorn en daarna een zeldzame witte, Indische olifant.

De dieren werden 's nachts gestolen, maar de wachtposten die dan hun ronde door de dierentuin deden, hadden nooit een spoor van de dieven kunnen ontdekken. Commissaris o'Hara riep ons erbij en met z'n drietjes bedachten we een heel slim plannetje, waardoor we de dief zeker te pakken zouden krijgen. We verspreidden het praatje dat er die week een heel bijzonder en zeer kostbaar dier in de Duckstadse dierentuin zou komen. Een Glozapglipglubber van de Nonsi-onzi-eilanden, Minnie maakte van kunstbont en oude lapjes een prachtig dierepak voor Goofy en de volgende dag werd hij met een vrachtwagen naar de dierentuin ge-

bracht en in een grote kooi gestopt. Natuurlijk kwamen er die dag een heleboel mensen en kinderen naar de dierentuin om de Glozapglipglubber te bekijken. Goofy speelde zijn rol fantastisch. Hij maakte hele gekke geluiden en buitelde vrolijk door zijn kooi.

Die nacht hield ik natuurlijk de wacht in de dierentuin. Om een uur of twaalf hoorde ik plotseling geritsel in de buurt van Goofy's kooi, en daar kwam uit de bosjes een dikke, bruine beer tevoorschijn. Hij liep regelrecht naar Goofy's kooi, deed de deur open met 'n sleutel en Goofy spoot hem met z'n waterpistool in z'n snoet! Ik blies op mijn politiefluitje en de mannen van commissaris o'Hara kwamen uit alle hoeken tevoorschijn. De beer zette het op een lopen, maar hij kwam niet ver. Al gauw had één van de politieagenten hem te pakken."

„En toen?" vraagt Puk, wiebelend van ongeduld.

Mickey zegt even niets om de spanning nog wat groter te maken. „En toen... nou toen zag ik natuurlijk meteen de ritssluiting in het berepak. We maakten het open en wie kwam er uit... niemand minder dan Boris Boef. Boris had de dieren gestolen en ze verborgen in 'n oude boerderij, buiten Duckstad. Hij had een overeenkomst gesloten met de Sultan van Baboekistan die de dieren van hem wilde kopen voor zijn dierentuin, die lang niet zoveel kostbare dieren in zijn bezit had als de Duckstadse. Boris had zich als beer vermomd, opdat de wachtposten, wanneer hij betrapt zou worden als hij 's nachts door de dierentuin liep, zouden denken dat hij een uit zijn hok ontsnapte beer was. Waarschijnlijk zouden ze hem dan gewoon bij zijn soortgenoten opsluiten en omdat hij één van de oppassers een bos

Geschreven door
Renée van Utteren
Getekend door
Henk Albers

sleutels had ontfutseld, zou dat helemaal niet erg zijn.

De dieren werden teruggehaald en Boris ging naar de gevangenis. Ik kreeg 'n fikse beloning en Goofy..."

„Glozapglibglubber!" klinkt het opeens. Puk en Max kijken angstig om zich heen, maar daar steken twee, vertrouwde lange oren boven de heg uit en even later komt daar Goofy's glunderende hoofd achteraan. „Dat was 'n mooi verhaal, Mick!" zegt hij vrolijk! „Machtig om 't nog eens te horen!"

„Maar wat heb jij nou als beloning gekregen, Goofy," zeurt Max.

Goofy's hele gezicht is één grote grijns, als hij knipogend zegt... „Wat dacht je nou, jonkie! Natuurlijk een gratis tien-jaarabonnement op de dierentuin!"

EEN SMURF

WEL WEL! 'NS KIJKEN WAT ER IN DAT BUIDELTJE ZIT!
HMM! EEN FLUITJE! WAT MOET JE DAAR NOU MEE?
NIKS! AFBLIJVEN! SMURF DAT NIET! NEE!
NEE!
POEF!
?!
GARGAMEL!
SMURF VOOR JE LEVEN!
IK SNAP ER NIKS VAN, MAAR DEZE KANS IS TE MOOI OM 'M VOORBIJ TE LATEN GAAN! HAHAHAH! DEZE KEER KRIJG IK JULLIE ALLEMAAL!
19

DOOR PEYO

anders dan anderen

Gargamel vindt het toverfluitje van de kleine smurf die hij gevangen heeft. Nu gebeuren er vreemde dingen . . .

WORDT VERSMURFT

Bombong in het prachtige land

Avonturen in Leukestad

Geschreven door Geo Staad
Getekend door Wim Bijmoer

„We zijn er bijna," meldde meneer van Bis. „Meneer Prikprak heeft een mooi hotel uitgezocht, vlakbij Leukestab. We kunnen er ook een hapje eten."
Jawel hoor, daar kwam het hotel in zicht. De boktor kon niet nalaten, de dames op de aparte bouwstijl te wijzen. Luchtig, vanwege het warme klimaat en met een luisterrijk uitzicht naar alle kanten. Het was een gloednieuw gebouw.
Het gezelschap ging eerst beneden aan tafel. Na die lange rit waren ze er hard aan toe. Serveersters — een eigenaardig, maar nijver volkje — brachten grote porties rond en alles wilde er wel in. Daarna wensten de dames te gaan slapen. Meneer van Bis logeerde in de stad, dat vond hij nodig om voor de volgende dag de bezichtigingen te regelen en zo.
„Bag bames!" riep hij bij de hotelingang. „Tot morgenvroeg. Benk erom — half negen precies. Welterusten!"
Bombong had geen geld om in het hotel te overnachten. Dat wou hij niet zeggen. Hij sprak luchtig over vrienden in Leukestad en nam afscheid van de reisgenoten met wie hij het zo goed had kunnen vinden. Vooral aan Truusje en Martha was hij erg gehecht geraakt.
„Misschien zien we elkaar morgen terug," opperde Martha en Truusje vlel haar bij: „Ja zeg, waarom ga je niet mee de stad bekijken? Meneer van Bis zegt dat er reuzeveel oude gebouwen te zien zijn."
„Ik zou best willen... Maar ik moet eigenlijk zo gauw mogelijk verder." Hij wist dat ze een kleine week in Leukestad dachten te blijven. Er was, hoe kon het anders, een zalig strand in de buurt. Meneer van Bis gaf daar niet zoveel om, maar de dames hadden geen krimp gegeven. Drie dagen bezichtigen — dan ook minstens twee dagen aan zee. „Of winkelen," zeiden de meer bejaarden. En zo was het dan afgesproken.
Bombong was niet van plan om zo lang in Leukestad te blijven rondhangen.
„Dag allemaal!" riep hij hun toe. „Nog welbedankt, het was fijn op de bus! En nog veel plezier verder!"
„Dag Bombong! Daag! Goede reis! Tot ziens! Pas goed op jezelf! Stuur je nog eens een kaartje?" klonk het opgeruimd.
De hoteldirecteur stond handenwrijvend toe te kijken. „Lekker gegeten, dames?" hoorde de vertrekkende reus hem nog zeggen. „Gaat u dan maar vredig slapen. Ja, deze kant op, komt u maar, komt u maar..."

Een half uurtje lopen bracht Bombong in het centrum van de stad.
Het was zijn plan om na te gaan of hier ook graanloopkevers woonden die hem een lift konden geven.
Erg veel volk was er niet meer op straat.
„Wat zoeoeoek je hieieieieier?" kwam er een dunne stem van boven. Het was een siermug, die nieuwsgierig rondcirkelde.
„Ik zoek een graanloopkever, juffrouw. Of iets dergelijks."
„Gaat het om vervoeoeoeoeoer?"
Hij zette zijn reisplan uiteen.
„Zou je dat nu wel doeoeoen?" vroeg ze vleiend. „Blijf toch gezellig hieieieieieier? Toeoeoel" Het ranke wezentje kwam steeds dichter om hem heen zweven.
„Hoe heet jijijij? Ik heet Sophieieieie. Wil je een zoeoeoeoeoeoeoeoen?"
„Nee!" schreeuwde Bombong, die haar vervelend vond. „Ga weg!" Hij was een beetje bang geworden.
„Wat is dit hier?" hoorde hij achter zich.
Daar stond zo'n zwart en geel gekleed egent.
„Valt u hier de mensen lastig? Wat moet dat?"
Bombong dacht dat de man tegen de siermug sprak. Maar die was al uit het gezicht verdwenen. „Ik heb het tegen u! Krijg ik nog antwoord of niet?"
„Maar ik heb die dame niet eens aangesproken!"
„Maak dat een ander wijs. Ik heb u wel te keer horen gaan. U bedreigde haar!"
„Nietwaar!" Bombong wond zich op. „Ik vroeg alleen of ze een greenloopkever wist te wonen. Meer niet."
„Eerst zei u dat u niet met haar gepraat had. En nu moet u ineens een graanloopkever opzoeken. Waarom? Bent u molenaar?"
„Nee, assistent-reisleider," zei Bombong zonder veel hoop.
„Denkt u dat een graanloopkever een assistent-reisleider nodig heeft? Wilt u soms beweren dat onze graanloopkevers de weg niet weten? Hè?"
„Ik wou elleen maar om een lift vragen." Terwijl hij het zei, besefte hij dat dat niet slim was.
„Een lift vragen? Hoezo? Heeft u geen voertuig? Hoe bent u hier gekomen? Waar is uw reisgezelschap? Laat uw papieren eens zien!"
„Had ik dan toch die zoen maar genomen," dacht Bombong wanhopig. Hij geloofde niet dat de politieman met zijn zangbundeltje genoegen nemen zou.
„Lummel! Schaam je je niet om die jongen zo aan te blaffen?" klonk het eensklaps.
Ze keken op — de agent onthutst, Bombong ontroerd.
Inderdaad, het was Esmeraldal
Nauwelijks was ze op het plaveisel beland of ze trok van leer. „Laat Bombong onmiddellijk met rust, afstotelijke vent! Ga terug naar je fanfare-orkest!" Wist zij veel van uniformen. „Ik kom hier elk jaar, maar zoiets heb ik nog nóóit beleefd. Maak dat je wegkomt! Meteen!"
„Ja, kijk eens dame..." begon de man beduusd.
„Wát? Nog mopperen ook? Verdwijn snel, anders roep ik de politie! Pas op!" Ze keek zo woedend dat de ander geen woord meer kon uitbrengen. Hij deed een paar stappen achteruit, keerde zich om en liep weg.
Even wist Bombong niet hoe hij zou vallen: flauw, of Esmeralda om de hals. Het werd het laatste. Hij liet zijn vreugdetranen de vrije loop.
Minutenlang konden ze elkaar niet loslaten. Ze lachten en stamelden en keken elkaar aan om te zien of dit echt waar was.
Esmeralda kwam het eerst tot zichzelf. „Kom," zei ze veerkrachtig, „we gaan iets eten. Dan kun je me alles vertellen. Ik ben dólbenieuwd!"

wordt vervolgd

de grote Boze Wolf

BETER HARD GEBLAZEN...

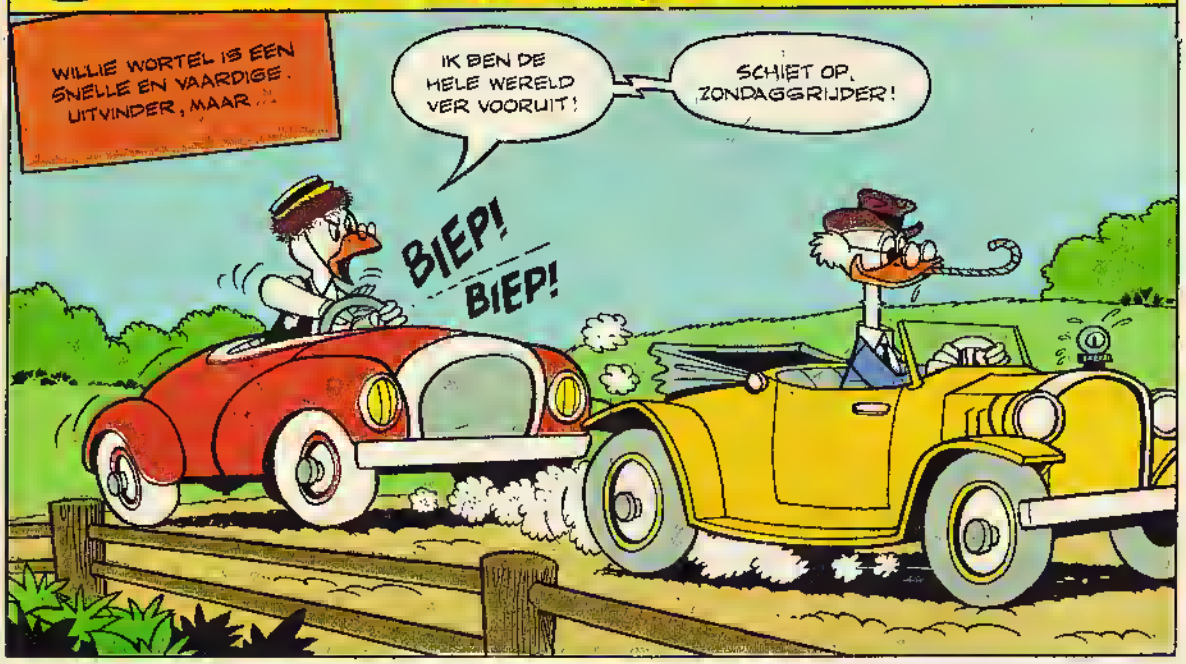

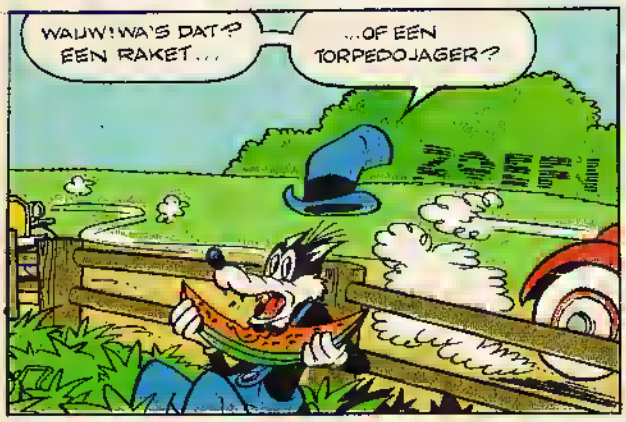

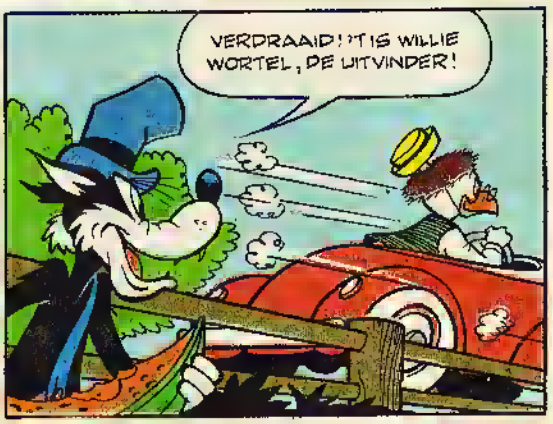

EVEN LATER, IN WILLIE'S WERKPLAATS...
DROMMELS! ALLES WAT IK UITVIND, GAAT DE MENSEN TE VLUG...
UITVINDINGEN GOEDKOPER PER DOZIJN
ZELFS M'N SUPER-AUTOMATISCHE BROOD-ROOSTER GAAT DE HUISVROUWEN TE VLUG... BAH!
BOEH!
GRANDIOZE IDEEEN TE KOOP
KLOP-KLOP! HIER BEN IK EN IK HEB HAAST!
HMMM!
IK WIL DAT U EEN SUPER-BLAAS-MACHINE VOOR ME UITVINDT!
WAAR HEEFT U DIE VOOR NODIG, MENEER?
OM DE B... WHOEPS... IK... EH... HMMM... DE KAARSJES OP M'N VERJAARDAGS-TAART UIT TE BLAZEN!
PFFF!
NOU WORDT HET MOEILIJK!
WAAROM KUNT U DAT NIET GEWOON MET UW MOND DOEN?!
HMMM... NEE! IK... EH... WORD 163 JAAR, DUS DAT ZOU VEEL TE LANG DUREN! IK WIL ZE SNEL UITBLAZEN EN METEEN AAN DE B!... EH... TAART BEGINNEN!

U BENT 'N MAN NAAR M'N HART! EINDELIJK IEMAND DIE OOK NIET VAN GETREUZEL HOUDT!
SCHIET OP! MAAK DIE MACHINE!
JAJA! IK BEGIN AL!
VLUGGER! NOG VLUGGER!
WILLIE IS ZO BLIJ DAT HIJ IEMAND HEEFT GEVONDEN DIE ER OOK GRAAG VAART ACHTER ZET, DAT HIJ HET DOORZICHTIGE VERHAALTJE VAN MIDAS ZONDER MEER GELOOFT!
U HOEFT ALLEEN MAAR AAN DEZE SLINGER TE DRAAIEN! HOE VLUGGER U DRAAIT, HOE HARDER HIJ BLAAST!
OEPS... GEWELDIG!
IK BEN ZO BLIJ MET UW OPDRACHT DAT U NIKS HOEFT TE BETALEN!
MOOI! IK ZOU TOCH NIET BETAALD HEBBEN!
ZOU U VOOR U GAAT ALSTUBLIEFT MIJN GASTENBOEK WILLEN TEKENEN, MENEER...
HMM...EH...TJA... BEUH... JANSEN IS DE NAAM!
JAN JANSEN!
DANKUWEL!
TOEDELOE, WILLIE, MAATJE!
EEN PRETTIGE VERJAARDAG, JAN JANSEN!

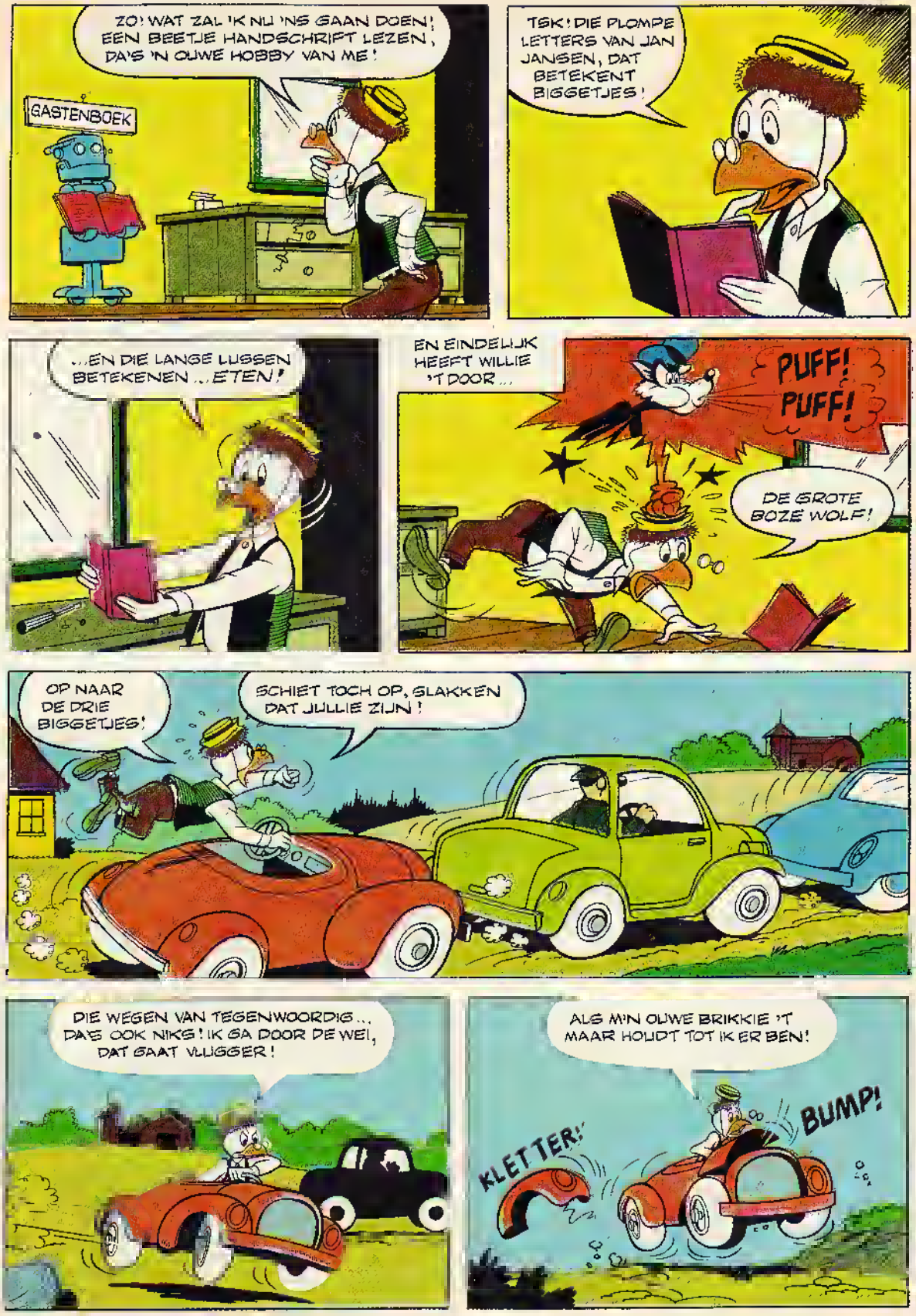
ZO! WAT ZAL 'K NU 'NS GAAN DOEN! EEN BEETJE HANDSCHRIFT LEZEN, DA'S 'N OUWE HOBBY VAN ME!
GASTENBOEK
TSK! DIE PLOMPE LETTERS VAN JAN JANSEN, DAT BETEKENT BIGGETJES!
...EN DIE LANGE LUSSEN BETEKENEN ...ETEN!
EN EINDELIJK HEEFT WILLIE 'T DOOR...
PUFF! PUFF!
DE GROTE BOZE WOLF!
OP NAAR DE DRIE BIGGETJES!
SCHIET TOCH OP, SLAKKEN DAT JULLIE ZIJN!
DIE WEGEN VAN TEGENWOORDIG... DA'S OOK NIKS! IK GA DOOR DE WEI, DAT GAAT VLUGGER!
ALS M'N OUWE BRIKKIE 'T MAAR HOUDT TOT IK ER BEN!
KLETTER!
BUMP!

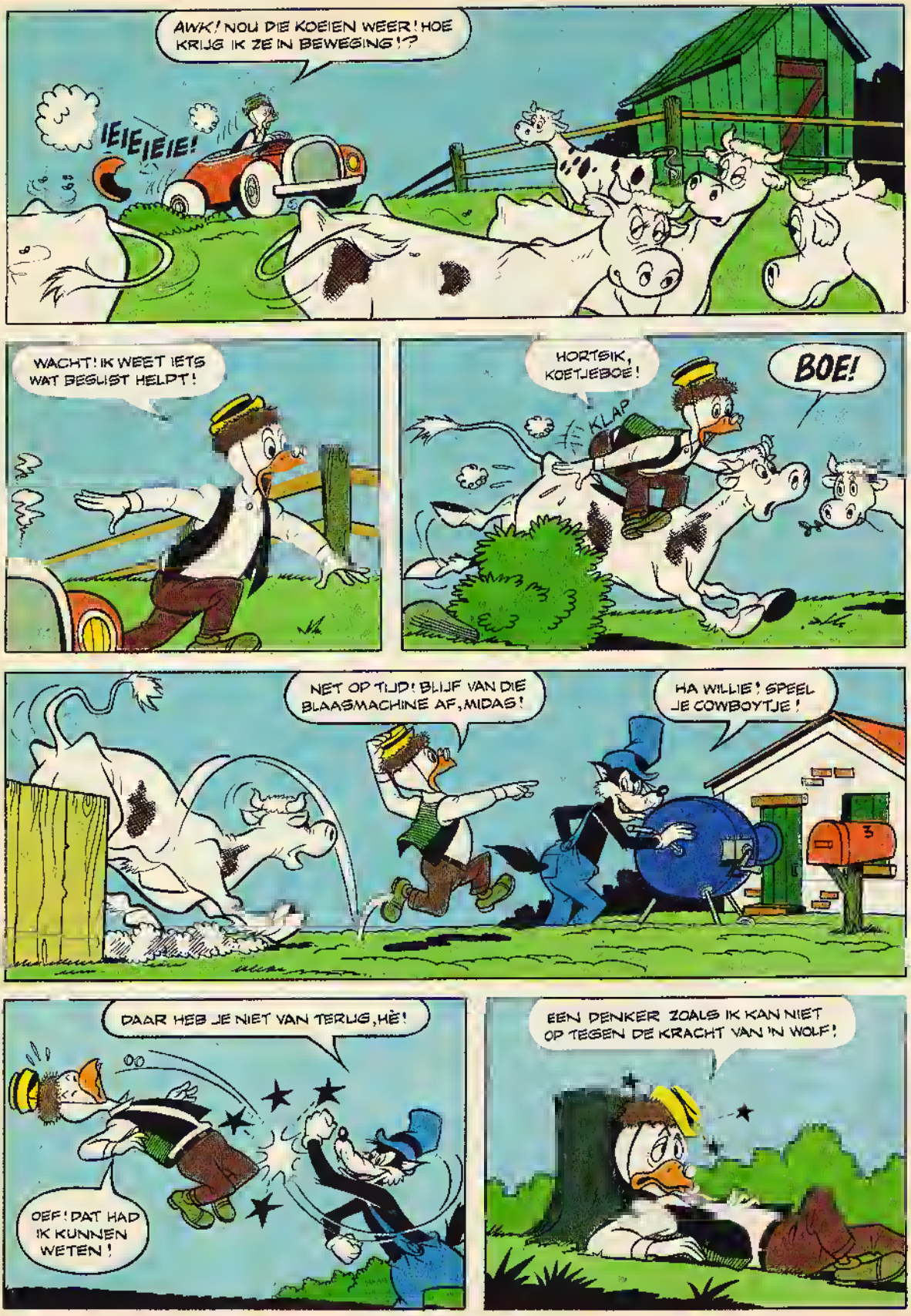
AWK! NOU DIE KOEIEN WEER! HOE KRIJG IK ZE IN BEWEGING!?
IEIEIEIE!
WACHT! IK WEET IETS WAT BESLIST HELPT!
HORTSIK, KOETJEBOE!
KLAP
BOE!
NET OP TIJD! BLIJF VAN DIE BLAASMACHINE AF, MIDAS!
HA WILLIE! SPEEL JE COWBOYTJE!
3
DAAR HEB JE NIET VAN TERUG, HÈ!
OEF! DAT HAD IK KUNNEN WETEN!
EEN DENKER ZOALS IK KAN NIET OP TEGEN DE KRACHT VAN 'N WOLF!

ZIEZO! EN NU GAAN WE MET DIT FIJNE MACHIENTJE HET HELE BIGGENHUIS OMVER BLAZEN!
IK KAN HEM NIET TEGEN-HOUDEN!
ZOU HET HEM LUKKEN, KNOR?

MET...SLIK...'N UITVINDING VAN WILLIE...
OM DE BIBBERS VAN TE KRIJGEN! BRRR!

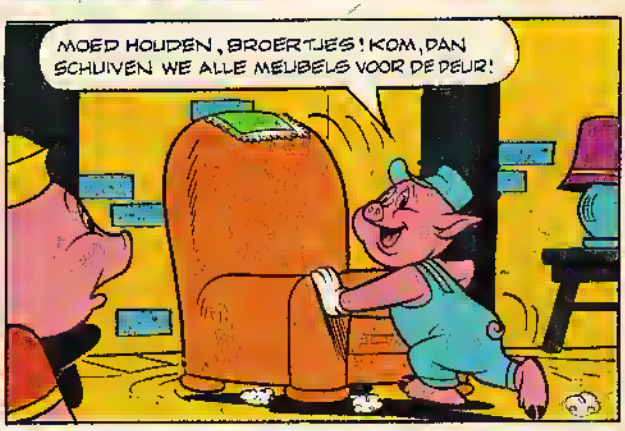
MOED HOUDEN, BROERTJES! KOM, DAN SCHUIVEN WE ALLE MEUBELS VOOR DE DEUR!

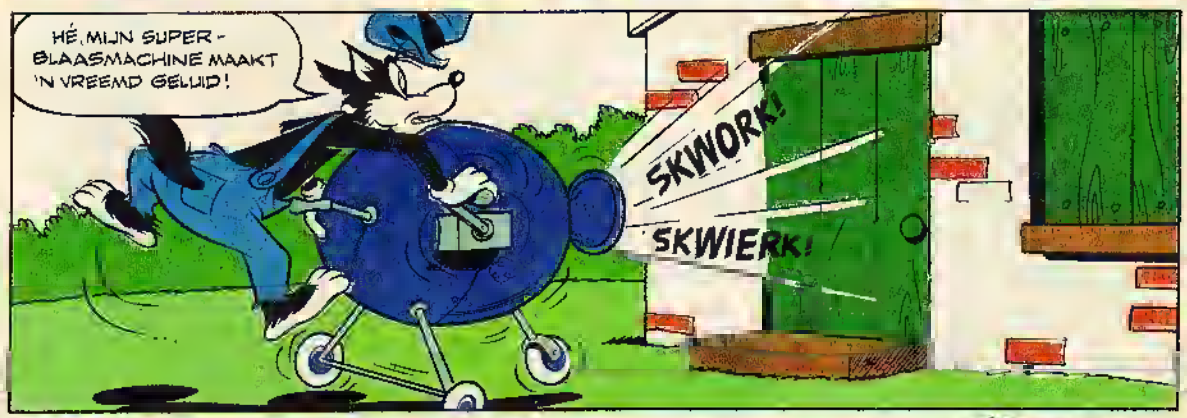
HÉ, MIJN SUPER-BLAASMACHINE MAAKT 'N VREEMD GELUID!
SKWORK!
SKWIERK!

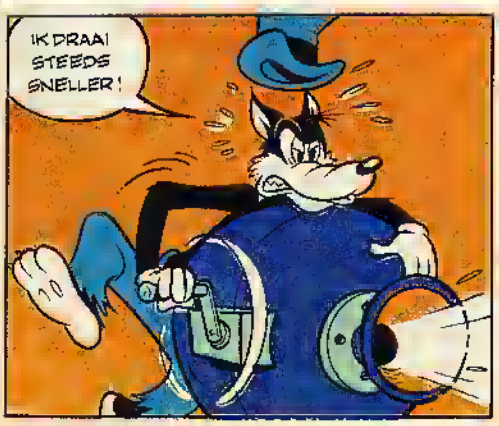
IK DRAAI STEEDS SNELLER!

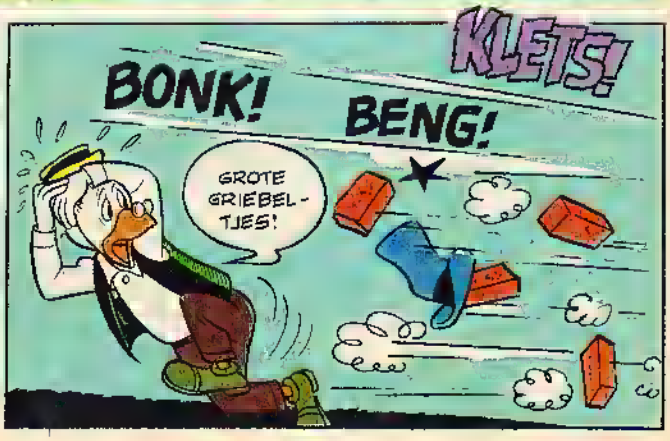
KLETS!
BONK!
BENG!
GROTE GRIEBEL-TJES!

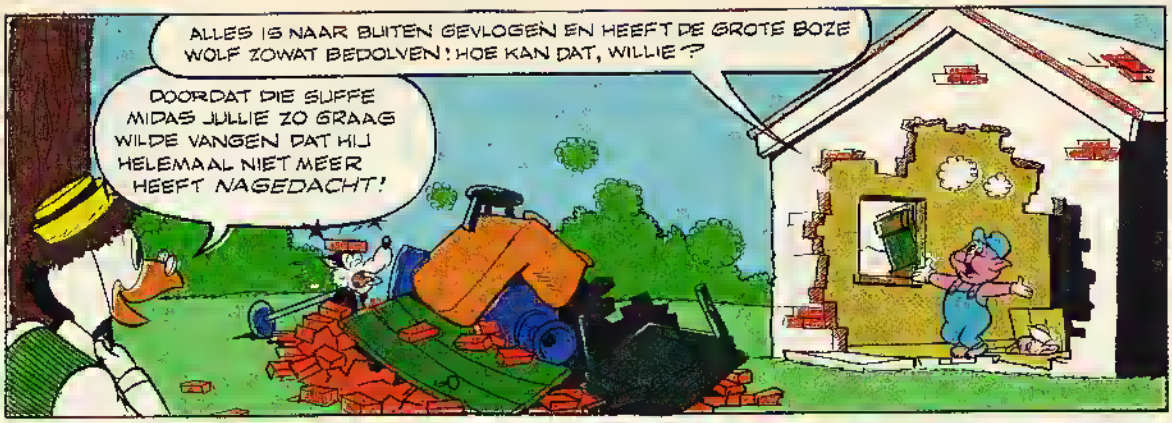
ALLES IS NAAR BUITEN GEVLOGEN EN HEEFT DE GROTE BOZE WOLF ZOWAT BEDOLVEN! HOE KAN DAT, WILLIE?
DOORDAT DIE SUFFE MIDAS JULLIE ZO GRAAG WILDE VANGEN DAT HIJ HELEMAAL NIET MEER HEEFT NAGEDACHT!

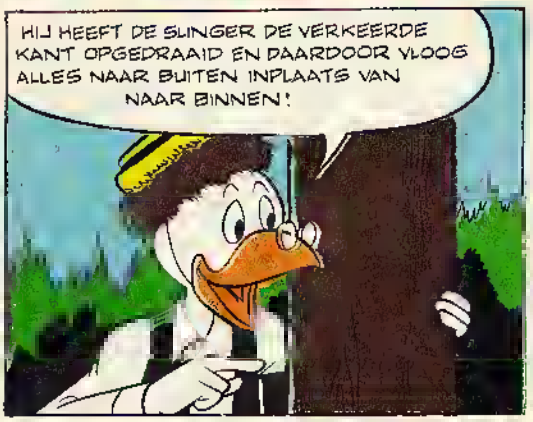
HIJ HEEFT DE SLINGER DE VERKEERDE KANT OPGEDRAAID EN DAARDOOR VLOOG ALLES NAAR BUITEN INPLAATS VAN NAAR BINNEN!

IK HOOP DAT JE JE LESJE GELEERD HEBT, MIDAS!
WAUW! DAT KAN JE WEL ZEGGEN!

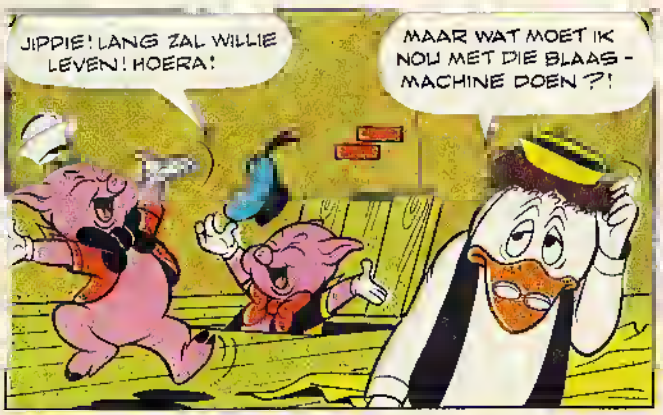
JIPPIE! LANG ZAL WILLIE LEVEN! HOERA!
MAAR WAT MOET IK NOU MET DIE BLAAS-MACHINE DOEN?!

WACHT! IK HEB HET! DE OPLOSSING VOOR M'N GROOTSTE PROBLEEM... GEEN ZONDAGSRIJDERS MEER!
OPLOSSING

EN ZO SUIST WILLIE BLAZEND EN PUFFEND OVER DE WEG!
NIET ZO HARD, HARRY!
MAAR IK HEB M'N VOET OP 'T REMPEDAAL, VROUWTJE!
ZOEF!
PUFF!
ZOEF!

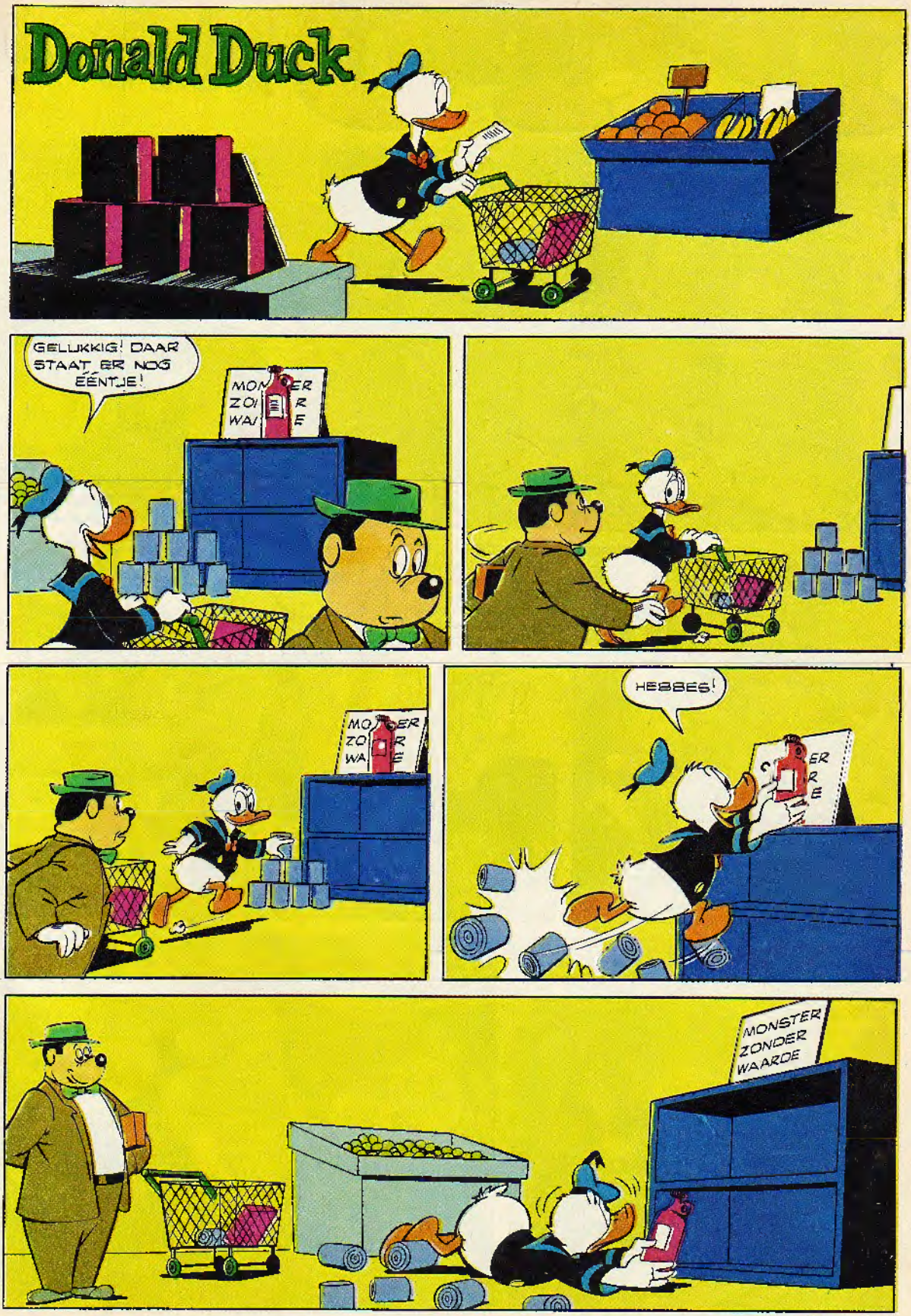
Donald Duck
GELUKKIG! DAAR STAAT ER NOG ÉÉNTJE!
HEBBES!
MONSTER ZONDER WAARDE

PIPO en

TEKST: Wim Meuldijk
TEKENINGEN: Jan van der Voo

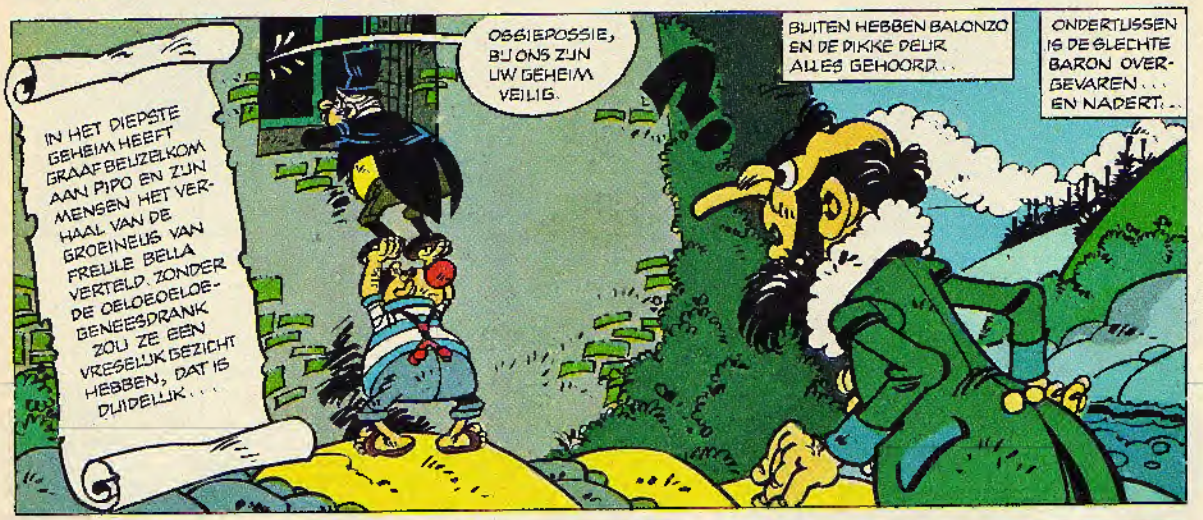

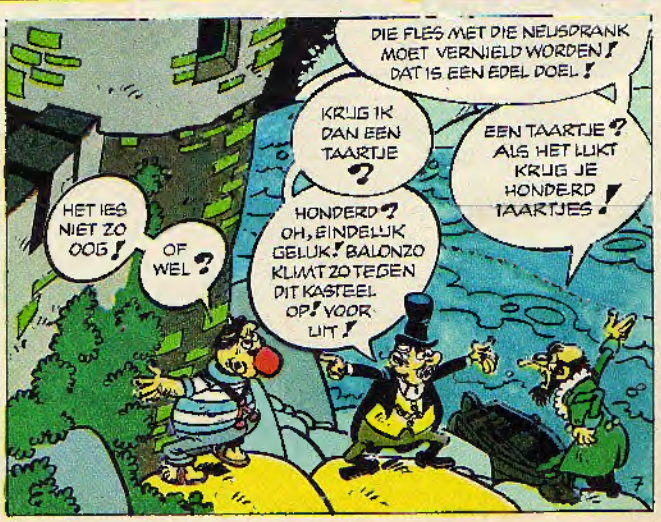

de GROEINEUS

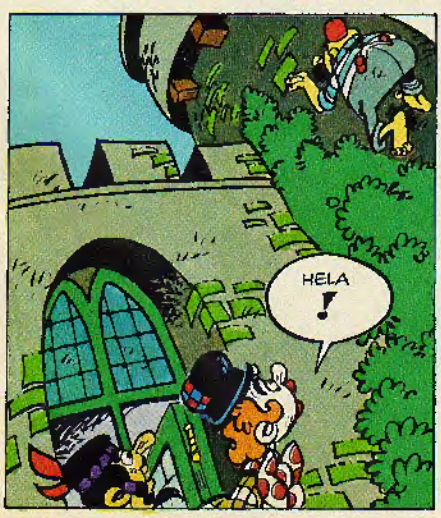

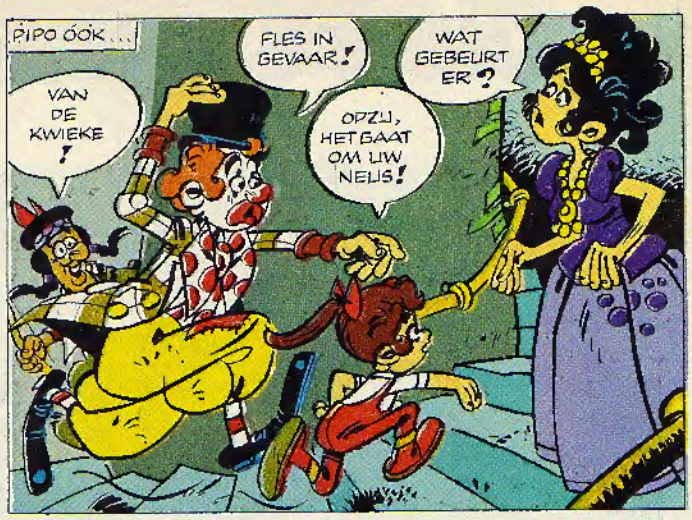

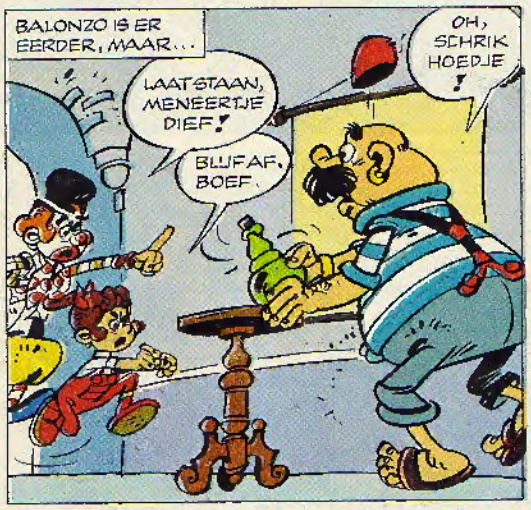

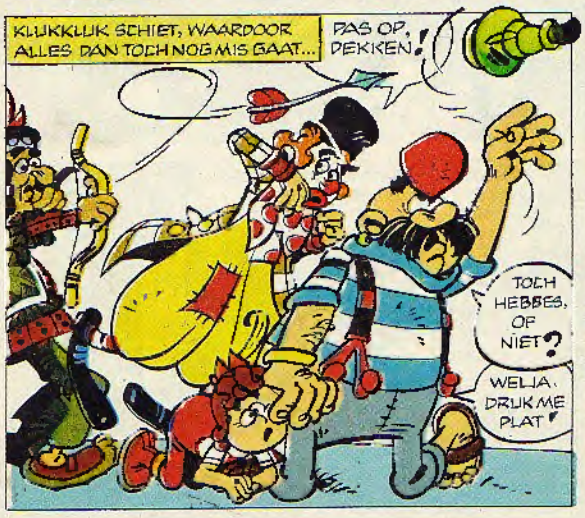

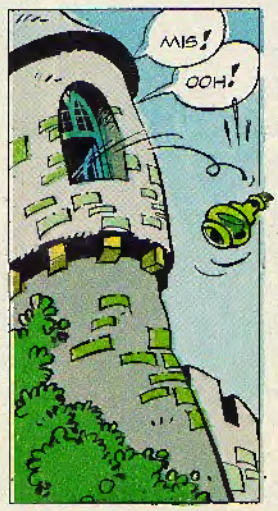

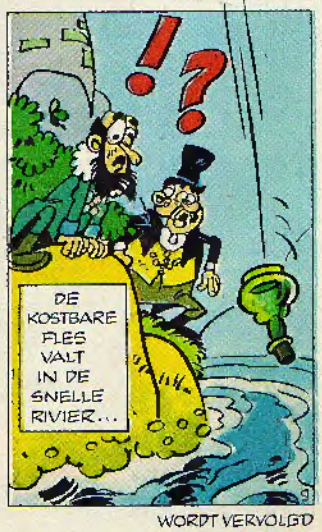

WORDT VERVOLGD

Donald Duck. Uitgave van De Geïllustreerde Pers NV, Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of ƒ 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785. **Girobetaling:** indien u het blad per post ontvangt, op postrekening 119131 van **DONALD DUCK** Amsterdam, bij voorkeur door middel van stortingsverschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan **Donald Duck,** afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Scheonbekestraat 34-38, 2000 Antwerpen 1, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 8 Fr. Verkrijgbaar bij de verkopers en de boek- en dagbladhandel. **Attentie:** zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1970 Walt Disney Productions